

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžk/25/2017
Identifikačné číslo spisu: 5016200928
Dátum vydania rozhodnutia: 23.08.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:5016200928.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci sťažovateľa (pôv. žalobcu) Ing. Tibora Bátorého, dodatočného likvidátora obchodnej spoločnosti SWING, s.r.o., so sídlom Školská 51, 010 01 Žilina, IČO: 31 603 645, právne zastúpeného JUDr. Františkom Fenikom, advokátom, so sídlom Predmestská 25, 010 01 Žilina, proti žalovanému Colnému úradu Žilina, so sídlom Pri cintoríne 36, 010 04 Žilina, Bratislava, v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy, o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti právoplatnému uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 25Sa/88/2016-55 zo dňa 27. apríla 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti právoplatnému uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 25Sa/88/2016-55 zo dňa 27. apríla 2017 z a m i e t a .

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 25Sa/88/2016-55 zo dňa 27.04.2017 žalobu podľa § 249 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) zamietol, pretože nezistil nečinnosť v konaní žalovaného. V odôvodnení napadnutého uznesenia krajský súd uviedol, že predmetom konania podľa prvej hlavy štvrtej časti S.s.p. nie je skúmanie a posudzovanie otázky, či bol žalobca ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy na svojich právach a právom chránených záujmoch, ale tvrdená bezdôvodná nečinnosť tohto orgánu. Rovnako ako žalovaný, ani krajský súd nepozná právny predpis, podľa ktorého by bolo povinnosťou žalovaného vo veci konať - vydať rozhodnutie o výmaze záložného práva, resp. takýto návrh žalobcu zamietnuť. Žalovaný zriadil colné záložné právo ako prostriedok na zabezpečenie svojej pohľadávky (colného nedoplatku) a nakoľko nebol účastníkom žiadneho exekučného konania, nevydal žiadne rozhodnutie v rámci exekučného konania. Zriadením colného záložného práva nie je možné do 30 rokov namietat' premlčanie pohľadávky, za účelom chránenia ktorej bolo zriadené v zmysle § 230 ods. 5 zákona č. 180/1996 Z.z. colný zákon (ďalej len „colný zákon“). Rovnako ako žalobca tvrdil, že rozhodnutím žalovaného o výmaze jeho colného záložného práva by došlo k uspokojeniu aj ďalších veriteľov, ako aj časti pohľadávky samotného žalovaného krajský súd uviedol, že tak ako žalobca chce dokončiť dodatočnú likvidáciu uspokojením väčšiny veriteľov, tak aj žalovaný si chráni svoju pohľadávku colným záložným právom. Krajskému súdu nie je známy žiaden právny

predpis, podľa ktorého by bol žalovaný povinný konať - rozhodnúť o výmaze svojho colného záložného práva, resp. takýto návrh zamietnuť. Okrem toho krajský súd skonštatoval, že žalovaný na všetky výzvy žalobcu reagoval - teda nebol nečinným.

2. O trovách konania rozhodol krajský súd za použitia ust. § 167 ods. 1 a § 168 S.s.p. tak, že účastníkom právo na ich náhradu nepriznal.

3. Proti tomuto uzneseniu podal sťažovateľ kasačnú sťažnosť podľa § 440 písm. g) S.s.p., t. j. z dôvodu, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. Sťažovateľ opakovane namietal, aby žalovaný mal rozhodnúť o návrhu sťažovateľa buď kladne alebo záporne.

4. Žalovaný vyjadrenie ku kasačnej sťažnosti nepodal.

5. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S. s. p.) postupom podľa § 492 ods. 2 S.s.p. preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

Podľa § 230 ods. 5 zákona č. 180/1996 Z.z. ak je nedoplatok zabezpečený colným záložným právom na nehnuteľnostiach zápisom v príslušnej evidencii, nie je možné do 30 rokov po tomto zápise namietat' premĺčanie nedoplatku.

Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 180/1996 Z.z. na zabezpečenie sumy cla a jeho príslušenstva a pokuty vzniká podľa tohto zákona colné záložné právo k veciam, prípadne pohľadávkam dlžníka. Rozhodnutie colného orgánu o tom, na ktoré veci, prípadne pohľadávky dlžníka sa colné záložné právo vzťahuje, sa doručí dlžníkovi, ktorý sa môže proti nemu odvolať v lehote 15 kalendárnych dní odo dňa doručenia rozhodnutia. Toto odvolanie nemá odkladný účinok.

6. Predmetom kasačnej sťažnosti bolo uznesenie krajského súdu, ktorým zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal, aby žalovaný vo veci návrhov sťažovateľa na zrušenie rozhodnutia č. 2218-SF03/96 zo dňa 10.09.1996 o zriadení colného záložného práva v jeho prospech, zapísaného na LV č. XXXX, v kat. území X. na podiel jedna polovica SWING, s.r.o., Žilina na tam vedené pozemky, bol povinný konať a vydať rozhodnutie v lehote 15 dní, a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal uznesenie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo.

7. Predmetom konania podľa štvrtej časti prvej hlavy S.s.p. - konanie o žalobe proti nečinnosti orgánu verejnej správy (§ 242 nasl.) nie je skúmanie a posudzovanie otázky, či bol žalobca ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy na svojich právach a právom chránených záujmoch, ale tvrdená bezdôvodná nečinnosť tohto orgánu.

8. Správny súd na základe návrhu, ktorým sa žalobca domáhal preskúmania nečinnosti orgánu verejnej správy, preskúmava zákonnosť postupu správneho orgánu, t. j. skúma, či jeho činnosť, ktorou realizuje svoju právomoc vymedzenú osobitnými zákonmi, je alebo nie je v súlade s týmito zákonmi. Pri preskúmaní zákonnosti činnosti správneho orgánu súd skúma, či správny orgán vykonal zákonom predpísané úkony, alebo ich opomenul, resp. odmietol vykonať, prípadne či nevykonal chybný úkon (uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 4SŽ/120/2003 zo dňa 01.07.2004).

9. Z administratívneho spisu je zrejmé, že dňa 03.02.2011 bol pod č. záznamu 5862/2011 prijatý návrh sťažovateľa na zrušenie colného záložného práva k nehnuteľnostiam zriadeného v prospech žalovaného podľa rozhodnutia č. 2218-SF03/96 zo dňa 10.09.1996 na podiel jednej polovice vo vlastníctve povinného SWING, s.r.o., nehnuteľností vedených na LV č. XXXX, k. ú. X.. Na uvedený návrh žalovaný reagoval, teda konal a nezostal nečinným, vyjadrením č. 7091/2011-6031 zo dňa 17.02.2011, ktoré bolo sťažovateľovi doručené dňa 23.02.2011 a v ktorom žalovaný vysvetlil sťažovateľovi dôvody

trvania vyššie uvedeného záložného práva spolu s uvedením súvisiacich ustanovení zákona. Dňa 21.12.2015 bol pod č. záznamu 1799817/2015 prijatý ďalší návrh sťažovateľa na zrušenie colného záložného práva k nehnuteľnostiam zriadeného v prospech žalovaného podľa vyššie uvedeného rozhodnutia. Na uvedený návrh žalovaný reagoval, teda konal a nezostal nečinným, oznámením č. 2139/2016 zo dňa 04.01.2016, ktoré bolo žalobcovi doručené dňa 11.01.2016 a v ktorom žalovaný vysvetlil žalobcovi, prečo nenastali dôvody na výmaz vyššie uvedeného colného záložného práva. Dňa 13.01.2016 bol pod č. záznamu 30658/2016 prijatý opakovaný návrh sťažovateľa na zrušenie colného záložného práva so žiadosťou rozhodnúť o tomto návrhu rozhodnutím, proti ktorému by zástupca dodatočného likvidátora mohol použiť právne prostriedky. Na uvedený návrh žalovaný reagoval, teda konal a nezostal nečinným, odpoveďou č. 38632/2016 zo dňa 15.01.2016, ktorá bola žalobcovi doručená dňa 22.01.2016 a v ktorej žalovaný opakovane vysvetlil žalobcovi dôvody trvania colného záložného práva.

10. Dňa 18.05.2016 podal sťažovateľ na Krajskom súde v Žiline návrh na vyslovenie povinnosti orgánu verejnej správy konať a rozhodnúť. Krajský súd uznesením č. k. 20S/67/2016-34 zo dňa 28.06.2016 uvedený návrh zamietol ako neprípustný z dôvodu nevyčerpania prostriedkov, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis. Dňa 06.09.2016 bola Finančným riaditeľstvom SR prijatá sťažnosť sťažovateľa na žalovaného pod č. 1489208 vo vyššie uvedenej veci, že tento nekoná a nerozhoduje, ktorú Finančné riaditeľstvo SR na základe zisteného a prešetrovaného skutkového a právneho stavu, rešpektujúc namietané skutočnosti uvedené v sťažnosti kvalifikovalo ako neopodstatnenú.

11. Kasačný súd ďalej uvádza, že žiadny právny predpis neupravuje povinnosť žalovaného konať, resp. rozhodnúť o výmaze svojho colného záložného práva alebo takýto návrh na jeho výmaz zamietnuť.

12. Na základe vyššie uvedeného kasačný súd konštatuje, že žalovaný postupoval v súlade s právnymi predpismi, keď o návrhu sťažovateľa nerozhodoval. Kasačný súd zároveň dodáva, že žalovaný nebol nečinný, ale práve naopak, na každú žiadosť sťažovateľa v krátkom čase odpovedal. Z uvedených dôvodov kasačnú námietku sťažovateľa, aby žalovaný vo veci konal, považuje kasačný súd za neopodstatnenú.

13. Vzhľadom na uvedené kasačný súd kasačnú sťažnosť podľa § 461 S. s. p. ako nedôvodnú zamietol.

14. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, nárok na ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 167 ods. 1 S. s. p.) a žalovanému ho nepriznal, lebo to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 168 S. s. p.).

15. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal uznesenie jednomyselne (§ 139 ods. 4 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.